

การพัฒนาารูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัย สำหรับป้อจารย์ของมหาวิทยาลัยกำกับของรัฐ

The Development of Research Mind Empowerment's Model for Instructors of Autonomous Universities

อรทัย แก้วทิพย์¹ ประชา อินัง² และพงศเทพ จิระโร³

Orathai Kaewthip¹ Pracha Inang² and Pongthep Jiraro³

¹ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา E-mail: ora.kaw@gmail.com

² อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา E-mail: Pracha@buu.ac.th

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา E-mail: pongthep@buu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ศึกษาวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัย (Research Mind) สำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 299 คน ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ได้ทำการทดลองกับมหาวิทยาลัย จำนวน 1 แห่ง โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ ใบกิจกรรม ขั้นตอนที่ 1-6 ในการฝึกปฏิบัติ และขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัย ตามเกณฑ์การประเมินของ Stufflebeam สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์และข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือสนับสนุน ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านทรัพยากรและด้านโอกาส โดยในกระบวนการจะมีการบูรณาการด้านจิตวิจัยในการเสริมพลังอำนาจ ประกอบด้วย การรับรู้ การตอบสนอง การเห็นคุณค่า การจัดระบบคุณค่าและการสร้างลักษณะนิสัยตามค่านิยม สามารถพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจมีคุณภาพในผลงานวิจัยมากขึ้นมีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเสริมพลังอำนาจและช่วยเพิ่มพูนให้เกิดการพัฒนาตนเองด้านการวิจัย

คำสำคัญ : รูปแบบการเสริมพลังอำนาจ จิตวิจัย อาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

Abstract

This research and development dissertation aims to develop of research mind empowerment's model for instructors of Autonomous universities and conducted in 4 methodology steps as follows: 1) study the samples in this research were 299 government university instructors and depend on research mind for university instructors of the state. 2) Examine the model's quality by 17 academic

dissertation experts.3) Experiment research mind empowerment's model with university instructor. Next to, experiment with 1 choosing specific type university, used the activity sheet tool step 1 – 6 in the practice perform. 4) Assesses the standard empowerment model research and based on Stufflebeam's such as evaluation criteria, the research statistics: mean standard deviation T-testing, the value of confirmatory factor analysis (CFA), component analysis, median and interquartile range and qualitative data analysis, content analysis. This dissertation discover that research mind empowerment's model cognitive for instructors of Autonomous universities. Consist of 5 elements as follows: cognition, support, communication and information, resources and opportunities. And the research mind empowerment model's process, there will be integrated research cognitive in empowerment, including perception, response, appreciation, value system and values habit forming. The university instructors can develop the knowledge and the quality of research's understanding is more appropriate. This cognition dissertation is beneficial, to develop the empowerment development and help to increase self-development to research.

Keywords : Empowerment's Model, Research Mind, Instructors of Autonomous Universities

1. บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบันนี้ต่างยอมรับกันโดยทั่วไปอยู่แล้วว่าเป็นโลกแห่ง “สังคมอุดมปัญญา” (Intellectual Society) ที่ถือว่าการกำลังความรู้ความสามารถของประชากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาประเทศ ขณะเดียวกันกิจกรรมการแข่งขันที่เข้มข้นที่สุดของยุคสมัยนี้ ก็คือการแข่งขันด้านการศึกษา ที่หากประเทศใดมีการพัฒนาการศึกษาให้เจริญก้าวหน้ามีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ทั่วไปแล้ว ประเทศนั้นย่อมจะได้รับความเชื่อมั่นจากนานาประเทศได้อย่างต่อเนื่องยาวนาน ซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจ สังคมของประเทศนั้นมีความก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อไปและการจะเตรียมการศึกษาของประเทศให้มีคุณภาพและมาตรฐานให้สูงขึ้นอย่างได้ผลนั้นกล่าวได้ว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาระดับอุดมศึกษามีหน้าที่โดยตรงในการสร้างความองอาจทางปัญญาผ่านกระบวนการผลิตกำลังคนระดับสูง การพัฒนาการวิจัย การส่งเสริมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี [1]

ความสำคัญของการวิจัยจะเห็นได้จากนโยบายหรือแผนงานของหน่วยงานต่างๆ ไม่เว้น แม้สำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ได้ดำเนินการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ขึ้น โดยมีกรอบทิศทางและแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน เพื่อให้ระดับอุดมศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ [2] บทบาทด้านการวิจัยในมหาวิทยาลัย โดยพื้นฐานต้องทำวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ซึ่งเป็นศาสตร์พื้นฐาน นั่นคือนักวิจัยหรืออาจารย์ส่วนใหญ่ จะทำวิจัยที่เรียกว่าวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) ทำการวิจัยที่จะต่อยอดองค์ความรู้ของตนเองและต่อยอดงานด้านวิชาการ ในสาขาวิชาที่ตนเองเรียนมา มีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยหนึ่งไปสู่อีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง ซึ่งโดยงานวิจัยของมหาวิทยาลัยนั้น สังคมได้กำหนดมุ่งเน้นประโยชน์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมากขึ้น เป็นการระดมความคิดของนักวิชาการในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดองค์ความรู้มนุษยชาติ ไม่ใช่ประโยชน์เฉพาะเรื่องวิชาการอย่างเดียว แต่ทฤษฎีที่สอนกันในมหาวิทยาลัยนั้น กำหนดว่าจะต้องนำไปสู่การส่งเสริมและยกระดับคุณภาพนักวิจัย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษามีวิจัยพื้นฐาน (Basic

บทความวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์
ของมหาวิทยาลัยกำกับของรัฐ

Research) และวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เพื่อประโยชน์ทางสังคมที่จะนำไปสู่การสร้างคุณภาพนักวิจัยเป็นการนำสู่กระบวนการจัดการศึกษาสำหรับบัณฑิตศึกษาที่มุ่งผลิตนักวิจัยที่มีคุณภาพมากขึ้น นอกจากนี้การผลิตนักวิจัยที่มีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสม คือการสร้างนักวิจัยที่มีคุณภาพ สำหรับปฏิบัติงานในทุกส่วนของสังคมและการเผยแพร่ ถ่ายทอดองค์ความรู้ จากการวิจัยมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ นำองค์ความรู้ที่มีอยู่ไปถ่ายทอดเผยแพร่สู่สังคม ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศในการค้นคว้า วิจัยให้กับสังคมเป็นส่วนทำให้สังคมก้าวเข้าสู่บทบาทด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน (Knowledge Based Society หรือ Knowledge Based Economy) [3]

ในสภาพปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีนโยบายให้อาจารย์ทำงานวิจัยตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ต่างๆ ซึ่งจะต้องให้อาจารย์ทำการวิจัย แต่อาจารย์ไม่ค่อยทำวิจัยหรือถ้าทำก็ทำด้วยความจำใจและจำเป็นต้องทำ เมื่อถึงระยะเวลากำหนดก็ไม่ค่อยทำวิจัยและเขียนไม่เสร็จ ผู้วิจัยคิดว่างานที่จะทำงานวิจัยให้ได้ดีนั้นก็น่าจะเป็นผู้ที่มีจิตวิทยา (Research Mind) อาจารย์ควรจะคำนึงถึงการทำวิจัยของตัวเองอยู่ตลอดเวลาสามารถคิดงานวิจัยได้ตลอดเวลาหรือทำงานวิจัยได้ด้วยตนเองถึงจะดี ตามแนวคิดโนเวคและโกวิน [4] ได้กล่าวว่า เป็นกระบวนการสะท้อนความคิด ความเข้าใจที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยประสบการณ์เดิมประมวลเข้าด้วยกันจนเป็นข้อสรุป ทำให้ทราบถึงความคิด ความเข้าใจของผู้สร้างที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สรุปได้ว่าจิตวิทยาจะเกิดจากความรู้สึก การรับรู้ ทำให้เกิดมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองว่าผลงานที่ทำสำเร็จมีความสำคัญต่อตนเอง รวมทั้งการนำไปสู่การปฏิบัติจริง และผลงานที่ทำนั้นมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ก็ยังมีเสริมพลังอำนาจที่ส่งผลต่อบุคคล ซึ่งได้จากการทำงานที่มีรูปแบบที่เห็นชัดเจนในองค์กร คือ งานที่เป็นที่

ยอมรับ งานที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีการพัฒนา รวมทั้งการพัฒนาจากความสัมพันธ์ของคนในองค์กร ประกอบด้วย การได้รับทรัพยากร การสนับสนุน ได้รับข้อมูลข่าวสาร และการได้รับโอกาส เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้สำเร็จ [5]

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเกี่ยวกับการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยา พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจ [6] 1) ยังไม่เข้าใจกระบวนการที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยเท่าที่ควร (กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย) จึงจำเป็นต้องตรวจสอบความเข้าใจเพื่อให้นักศึกษาที่ใช้เป็นตัวอย่างเข้าใจอย่างถูกต้อง 2) ความเข้าใจในงานที่ท่วิจัย ตัวผู้วิจัยต้องการความละเอียดในงานจึงทำให้งานที่จะทำให้เป็นไปอย่างที่คาดหวัง เพราะมีแต่หาข้อมูลดิบ รวมทั้งความชำนาญในการประเมินผลและการใช้ค่าสถิติในงานวิจัย เนื่องจากผู้วิจัยไม่ได้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาดังกล่าว จึงทำให้งานวิจัยมักมีความไม่ชัดเจนในการใช้ค่าสถิติและการสร้างเครื่องมือ จึงไม่สามารถสร้างงานวิจัยที่แตกต่างออกไปได้ [7] และทักษะด้านการวิจัย ทั้งความรู้และประสบการณ์ โดยเฉพาะทักษะในการออกแบบการวิจัยทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถทำผลงานการวิจัย หรือทำได้แต่อาจไม่ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งทำให้ผลงานด้อยคุณภาพ ทั้งนี้ประสบการณ์จะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดพัฒนาการในการทำผลงานหรืองานวิจัย และมีความเข้าใจจนเกิดทักษะตลอดจนมีความรู้สึว่าการวิจัยไม่ใช่เรื่องยาก [8], [9] กล่าวว่า 1) อาจารย์ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัย รวมทั้งไม่มีโอกาสในการทำวิจัย ไม่มีโอกาสในการเข้ารับการอบรมด้านการวิจัย ไม่มีบุคลากรฝ่ายวิจัยให้ความรู้ด้านการวิจัย ได้อย่างลึกซึ้ง การวิจัยนั้นยากเพราะไม่มีพื้นฐานด้านการวิจัย 2) มหาวิทยาลัยให้ความรู้พื้นฐานแก่บุคลากรต่ำ มีการจัดประชุมให้แต่บรรยายไม่ละเอียด ผู้บรรยายมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่บรรยายแต่เพียงผู้เดียว ขาดการส่งต่อยอดองค์ความรู้แก่ผู้ฟังรวมไปถึงการใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสม แปรความหมายได้ว่า ผู้พูดกำลังถูกสติปัญญาของผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังเกิดทักขะ รู้สึกไม่ได้กับผู้พูด จึงเป็นการก่อให้เกิดความ

บาดเจ็บและไม่เกิดสิ่งดีต่อกัน สำหรับด้านการช่วยเหลือสนับสนุน 1) หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยในระดับหลักสูตรระดับคณะ หรือระดับสำนักวิจัยของมหาวิทยาลัย ไม่มีระบบที่เลี้ยงที่มีผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัยสนับสนุนอย่างเพียงพอ ต้องอาศัยปรึกษาหารือจากบุคคลที่มีความชำนาญเป็นการส่วนตัว 2) ไม่มีการสนับสนุนการสร้างงานวิจัยในแบบที่ทีมงานหรืองานวิจัยเชิงเครือข่ายของมหาวิทยาลัย มักมีการสร้างงานของผู้วิจัยในระดับปัจเจกบุคคลเท่านั้น [7]

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใหม่ ในด้านความรู้ความเข้าใจด้านการช่วยเหลือสนับสนุน ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านทรัพยากร และด้านโอกาส เพื่อได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ และใช้เป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพในการทำวิจัยของอาจารย์อันจะนำไปสู่การบรรลุตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยในการเป็น “มหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของโลก” ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาจิตวิจัย (Research Mind) สำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

2.2 เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัย สำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

2.3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

2.4 เพื่อประเมินรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ได้แก่ ประจำปีการศึกษา 2558 รวมทั้งหมดจำนวน 9,194 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่ทำหน้าที่ในการสอน ทำงานด้านการวิจัย ในปีการศึกษา 2558 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีของเครจซ์

และมอร์แกน [10] ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 369 คน จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใหม่ ทั้งสิ้นจำนวน 369 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 299 คน หรือ 299 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.02

3.2 เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย

1) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
2) รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์
3) แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์
4) แบบบันทึกหลังการฝึกทดลอง (After Action Review: AAR)

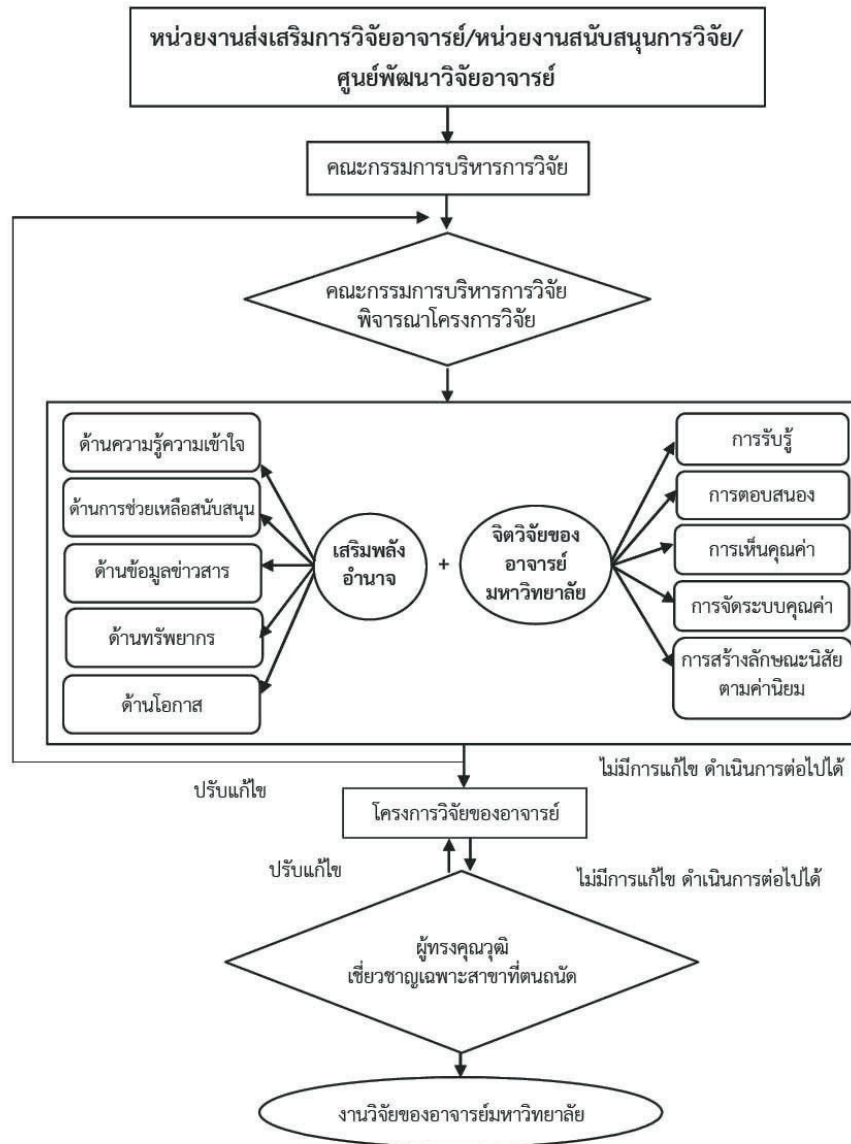
2) ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ออกนอกระบบ ไม่เกิน 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2559 ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

3) ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผู้วิจัยได้ทำการ (ร่าง) รูปแบบและทำการตรวจรูปแบบโดยให้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในด้านจิตวิจัย ด้านการวิจัย ด้านวัดและประเมินผลทางการศึกษา และเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานจริงในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 17 ท่าน (ดังภาพที่ 1)

บทความวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์
ของมหาวิทยาลัยกำกับของรัฐ

ภาพที่ 1 รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใหม่

4) ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในขั้นตอนนี้ คือ การฝึกอบรม โดยนำรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยใช้กับมหาวิทยาลัย 1 ใน 5 แห่งที่ทำการเก็บข้อมูล

5) ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบการเสริมพลังอำนาจ

ด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 3 คือ คู่มือการใช้รูปแบบและรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยา จัดทำเป็นแบบประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการวิจัย โดยประยุกต์ใช้มาตรฐานของการประเมินงานประเมิน/หรือการประเมินอภิมาน [11] ประกอบด้วยมาตรฐานทั้งหมด 4 ด้าน มาตรฐานการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) มาตรฐานความเป็นไปได้

(Feasibility Standards) มาตรฐานความเหมาะสม (Propriety) และมาตรฐานความถูกต้อง (Accuracy Standards) โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด กำหนดระดับคะแนน เป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

3.3 วิธีการกำหนดหาคุณภาพเครื่องมือ

1) การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินโดยนำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ผลประเมินอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

2) การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ที่ไม่เป็นกลุ่มได้เท่ากับ .985

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยรวมและในแต่ละด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	จำนวน n = 299		แปลผล
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.88	0.67	มาก
2. ด้านการช่วยเหลือสนับสนุน	3.75	0.81	มาก
3. ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.70	0.74	มาก
4. ด้านทรัพยากร	3.47	0.84	ปานกลาง
5. ด้านโอกาส	3.66	0.88	มาก
รวม	3.69	0.63	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากแยกได้ดังนี้ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือสนับสนุน ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านโอกาสมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและด้านทรัพยากรอยู่ในระดับปานกลาง

4.2 ผลสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยการสร้างรูปแบบ (ดังภาพที่ 1) โดยจะพิจารณาใช้รูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 ท่าน โดยมีประเด็นที่จะนำไปใช้ในรูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

3) การหาค่ามัธยฐาน (Median) ที่เป็นค่าในตำแหน่งกึ่งกลางของข้อมูลเมื่อเรียงค่าจากน้อยไปมาก ซึ่งต้องมีค่ามัธยฐาน 3.5 ขึ้นไป และในการพิจารณาความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ไม่เกิน 1.5 ถ้าเกิน 1.5 [12]

4. ผลการวิจัย

4.1 ศึกษาการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใหม่ใน 5 ด้าน คือด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือสนับสนุน ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านทรัพยากร และด้านโอกาส โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

- 1) หน่วยงานส่งเสริมการวิจัยอาจารย์/หน่วยงานสนับสนุนการวิจัย/ศูนย์พัฒนาวิจัยอาจารย์
- 2) คณะกรรมการบริหารการวิจัย
- 3) ด้านความรู้ความเข้าใจ
 - 3.1) การได้รับความรู้ที่ชัดเจน/มีความเข้าใจในการทำวิจัย และสามารถนำไปปฏิบัติในการทำวิจัยได้
 - 3.2) การจัดสัมมนา/อบรมปฏิบัติการ
- 4) ด้านการช่วยเหลือสนับสนุน
 - 4.1) มีพี่เลี้ยงสำหรับนักวิจัย

บทความวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์
ของมหาวิทยาลัยกำกับของรัฐ

- 5) ด้านข้อมูลข่าวสาร
 - 5.1) การประชาสัมพันธ์
 - 5.2) ระบบเครือข่ายงานวิจัย
- 6) ด้านทรัพยากร
 - 6.1) งบประมาณ
 - 6.2) แหล่งทุน/จัดสรรทุน
 - 6.3) สภาพแวดล้อม/สิ่งอำนวยความสะดวก
(เครื่องมือ/อุปกรณ์/บุคลากร)
- 7) ด้านโอกาส
 - 7.1) นโยบายส่งเสริมจากต้นสังกัด เช่น อาจารย์
ควรจะมีโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้ในการสัมมนา การศึกษา
ดูงานหรือลาทำงานวิจัย
 - 7.2) ข้อจำกัดเรื่องเวลา/เวลาการสอนลดน้อยลง
(การจัดสรรภาระงานที่เหมาะสม)
 - 7.3) ส่งเสริมด้านจิตใจ/แรงจูงใจในการทำงาน
(รางวัล/โล่/เงิน)
 - 7.4) สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์/
การจดสิทธิบัตรทรัพย์สินทางปัญญา/ผลงานวิจัยที่นำไปใช้
ประโยชน์
 - 7.5) ความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการ
 - 7.6) มีความยืดหยุ่นในการทำงาน/การตรวจสอบ/
ติดตามความก้าวหน้างานวิจัย
- 8) เสริมพลังอำนาจ หมายถึง การสร้างความรู้สึกของ
อาจารย์ที่มีต่อการวิจัย เกิดจากความมุ่งมั่นที่อยากจะทำ
อย่างเต็มความสามารถ
- 9) การรับรู้ หมายถึง ความรู้สึกที่ออกมาจากความคิด
และจิตใจของอาจารย์ที่แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ
ความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ที่ผ่านมาของแต่ละคน
ในการรับรู้จะผลถึงการกำหนดประเด็นการวิจัยที่แตกต่างกัน
ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลที่จะเลือกรับรู้เฉพาะข้อมูลที่ตรงกับ
ความต้องการและความพอใจ การคาดหวังและปัจจัยอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของตนเอง
- 10) การตอบสนอง หมายถึง เกิดความรู้สึกว่าถ้าทำ
การวิจัยแล้วขอทุนวิจัยสนับสนุนการวิจัยได้ขอตำแหน่ง

ทางวิชาการได้และความก้าวหน้าที่ด้านการทำงาน บุคคล
คนนั้นก็อยากจะทำงานวิจัยเรื่องต่อไปอีก

11) การเห็นคุณค่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคล
ว่าตนเองมีความสำคัญและมีคุณค่า มีความต้องการได้รับความ
เชื่อถือ ในการยอมรับนับถือในด้านการวิจัยมีการ
แต่งตั้งให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นพี่เลี้ยง
ในการวิจัย ซึ่งจะคอยแนะนำให้ความรู้แก่ผู้วิจัยคนอื่นๆ
เพื่อที่จะได้ให้ตนเองเกิดความรู้สึกรู้สึกภูมิใจ เชื่อมั่นและมี
ความนับถือตนเองอันเกิดจากความมีคุณค่าของตนเอง

12) การจัดระบบคุณค่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคล
ที่มีค่านิยมมีลักษณะเดียวกันอยู่ด้วยกันหรือมีความถนัด
เหมือนกัน ในการวิจัยก็ได้ทำการแบ่งออกเป็น 2 สาขา
สาขาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์
เพื่อให้เกิดความสมดุล ในสาขาวิชาที่ตนเองให้คุณค่าไว้

13) การสร้างลักษณะนิสัยตามค่านิยม หมายถึง การเกิด
ความรู้สึกที่สั่งสมมาตั้งแต่เกิดมีเอกลักษณ์/ลักษณะเด่น
ของตัวเอง รวมถึงวิถีดำเนินชีวิต เมื่อเกิดเหตุการณ์หรือ
ปัญหาเกิดขึ้นสามารถนำมาใช้เขียนงานวิจัย

14) จิตวิทยาของอาจารย์มหาวิทยาลัย หมายถึง สิ่ง
ซึ่งเกิดจากสภาวะภายในจิตใจหรืออาจเกิดจากสภาวะภายนอก
จิตใจที่คอยกระตุ้นให้เกิดความเต็มใจและพร้อมที่จะทุ่มเท
ในการทำวิจัย เพื่อแสวงหาและพัฒนาตนเอง ได้แก่
การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ความเจริญก้าวหน้า
รวมถึงความสนใจของตนเองที่อยากจะทำงานวิจัยเรื่องนี้

15) ปรับแก้ไขตามคณะกรรมการบริหารการวิจัย
พิจารณาโครงการวิจัย

16) ไม่มีการปรับแก้ไขให้ดำเนินการต่อไปได้เลย

17) ปรับแก้ไขตามผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา
ที่ตนถนัด (Peer Review) ให้ข้อเสนอแนะ

18) ไม่มีการปรับแก้ไข ดำเนินการต่อไปตามผู้ทรงคุณวุฒิ
เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาที่ตนถนัด (Peer Review) ให้ข้อ
เสนอแนะ

พบว่าทุกประเด็นมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมี
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.77-4.42 และมีความสอดคล้องโดยมี

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์อยู่ระหว่าง 0.48-1.50 ซึ่งมีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องทุกประเด็น

4.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จากการนำรูปแบบไปทดลองใช้กับอาจารย์ คือ การฝึกอบรม และให้อาจารย์แต่ละคนมีส่วนร่วมในการคิดในแต่ละกิจกรรม ตลอดระยะเวลา 3 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือน 21 ธันวาคม 2559 - 30 มีนาคม 2560 ผลการดำเนินการ พบว่า ได้มีอาจารย์ที่เข้าร่วมฝึกอบรมจำนวน 5 คน อาจารย์ทำสำเร็จตาม

กระบวนการและระยะเวลาที่ทำการทดลอง จำนวน 3 คน ส่วนอีก 2 คน ไม่สำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด เนื่องจากภารกิจส่วนตัว และตอนนี้กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.4 ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หลังการทดลองใช้รูปแบบในมหาวิทยาลัย ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยา โดยรวมและในแต่ละด้าน

รายการประเมิน	จำนวน (คน) n = 5		แปลผล
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1. ด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards)	4.47	0.49	มาก
2. ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)	4.28	0.45	มาก
3. ด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)	4.42	0.53	มาก
4. ด้านถูกต้อง (Accuracy Standards)	4.37	0.49	มาก
รวม	4.38	0.47	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยา พบว่า ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายข้อในแต่ละด้าน พบว่าหน่วยงานส่งเสริมการวิจัยอาจารย์/หน่วยงานสนับสนุนการวิจัย การเสริมพลังอำนาจ จิตวิทยาของอาจารย์มหาวิทยาลัย การตอบสนอง และการเห็นคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การพัฒนา รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยา สำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สรุปผลได้ดังนี้

5.1 สภาพการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยาสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีความคิดเห็น

ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจ คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ได้อย่างมีอิสระ และสามารถในการสร้างสรรค์ ผลงานวิชาการ สอดคล้องกับพัชริน [13] ได้ติดตามผล โครงการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏทำวิจัยมากขึ้นประมาณ 5-10 เท่า เนื่องจากมีกระบวนการพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยที่เอื้อให้อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏทำวิจัยได้มากขึ้น เช่น การนับงานวิจัยเป็นภาระงาน การปรับระเบียบการเงินที่เอื้อต่อกิจวิจัยให้ทำงานได้สะดวก การสนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ การพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อวิจัย การพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพงานวิจัยการพัฒนา ข้อเสนอโครงการวิจัยและการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น

บทความวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์
ของมหาวิทยาลัยกำกับของรัฐ

5.2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใหม่ ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์เพื่อให้อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน เข้าใจในการทำวิจัย การช่วยเหลือสนับสนุน ข้อมูลข่าวสาร ทรัพยากรและโอกาสในการทำวิจัย โดยนำมาแนวคิด ทฤษฎีด้านจิตวิจัย มาบูรณาการเข้าด้วยกัน ได้แก่ การรับรู้ การตอบสนอง การเห็นคุณค่า การจัดระบบคุณค่าและการสร้างลักษณะนิสัยตามค่านิยม จากนั้นทำการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัย โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 17 คน พบว่า มีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องกันทุกประเด็นดังที่คีสเวส [14] ได้กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ดีนั้นควรจะมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการ คือ 1) รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural Relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวมๆ (Associative Relationship) 2) รูปแบบ ควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น สามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ 3) รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องการศึกษา ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย 4) รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

5.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐสรุปได้ว่า อาจารย์ที่เข้าร่วมฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการขั้นตอนในการวิจัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในการทดลองแต่ละกิจกรรมจะสอดแทรกให้อาจารย์ได้ทำการปฏิบัติจริง โดยจะมีระบบพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา (จะมีการติดตามความก้าวหน้าของงานวิจัย) หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการ/กิจกรรม อาจารย์ทุกคนจะได้ผลงานวิจัย คนละ 1 เรื่องให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการการสร้างงาน

วิจัยของภาครัฐและตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มักเน้นการใช้ประโยชน์ในรูปแบบการเผยแพร่ ต่อยอดองค์ความรู้สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมหรือประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะด้าน เช่น ด้านวิชาการ ด้านนโยบาย ด้านพาณิชย์ ด้านสาธารณะและด้านพัฒนามหาวิทยาลัย และต้องการผลผลิตที่นำมาปรับปรุงและพัฒนาในเชิงรูปธรรมรวมทั้งนำไปสู่การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงานนี้ได้

5.4 สรุปผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใหม่ จากผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยของอาจารย์ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินรูปแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิจัยของอาจารย์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เข้าอบรมมีพลังอำนาจด้านจิตวิจัยครบทุกด้าน และมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น กล่าวได้ว่า อาจารย์ทำงานวิจัยได้สำเร็จ แสดงว่าอาจารย์ได้มีการพัฒนาและมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้วางแผนไว้ สามารถนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์สรุปผลและสามารถเขียนรายงานการวิจัยของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ รวมทั้งนำไปใช้ในการพัฒนาระดับบุคคล องค์กร ดังนั้นอาจารย์จะเกิดความรู้สึกตระหนักคิดอยู่เสมอว่างานวิจัยไม่มีความวุ่นวายที่สุดควรคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาใช้ได้

- ข้อเสนอแนะ**
- 1) ข้อเสนอแนะการนำไปใช้กับองค์กร/หน่วยงาน จากผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในการผลิตนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาในกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน และสามารถนำรูปแบบนี้ไปประยุกต์ใช้ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของแต่ละมหาวิทยาลัยได้
 - 2) ข้อเสนอแนะการนำไปใช้ระดับบุคคล จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่คิดว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยมีหน้าที่สอน งานวิชาการและงานอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย จึงทำให้การจัดสรรเวลา รวมถึงความชำนาญ

ในการประเมินผลและการใช้ค่าสถิติในงานวิจัย และการทุ่มเทงานค้นคว้าไม่เพียงพอเท่าที่ควร ดังนั้นอาจารย์จะต้องสะสมพลังอำนาจในตนเองขึ้นมาสร้างแรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดพลังในการทำงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จ โดยมีแรงจูงใจจากนโยบายของมหาวิทยาลัย การประเมินผลการปฏิบัติและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงขึ้น

3) จากการจัดฝึกอบรมตามรูปแบบนี้จะบรรลุผลได้ขึ้นอยู่กับผู้มีส่วนร่วมในการทุกฝ่าย ได้แก่ วิทยากร พี่เลี้ยงและผู้เข้าอบรม ผู้จัดฝึกอบรมควรจะศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้มีส่วนร่วมทุกฝ่ายให้เข้าใจชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของตน เพราะถือว่าผู้เข้าร่วมอบรมคือตัวแปรของความสำเร็จในการฝึกอบรมแบบการเสริมพลังอำนาจด้านจิตวิทยา ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอย่างมาก โดยเฉพาะวิทยากร พี่เลี้ยงควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถติดต่อประสานงาน และสามารถสื่อสาร ให้ผู้เข้าอบรมเกิดความคิดรวบยอดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2549). คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- [3] สุเมธ แยม์นุ่น. (2547). แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : ณ โรงแรมสีตารีสอร์ท จังหวัดนครนายก วันที่ 20 ตุลาคม 2547.
- [4] Novak, Joseph D;&Gowin D. Bob. (1984). Learning How to Learn. Cambridge University.
- [5] จำเรียง เพชรแก้ว. (2553). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างพลังอำนาจครูสำหรับสถานศึกษาที่ถ่ายโอนจากสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [6] ทิพวิทย์ ชันธะ. (2559). สัมภาษณ์โดย อรทัย แก้วทิพย์, วันที่ 21 ธันวาคม 2559 ณ ห้องประชุม 1208/1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- [7] สราวุธ ชมบัวทอง. (2559). สัมภาษณ์โดย อรทัย แก้วทิพย์. วันที่ 21 ธันวาคม 2559 ณ ห้องประชุม 1208/1. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- [8] นุสรุ ลาภภูวนารถ. (2559). สัมภาษณ์โดย อรทัย แก้วทิพย์. วันที่ 21 ธันวาคม 2559 ณ ห้องประชุม 1208/1. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- [9] นิตากร บุตรงามดี. (2559). สัมภาษณ์โดย อรทัย แก้วทิพย์. วันที่ 21 ธันวาคม 2559 ณ ห้องประชุม 1208/1. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- [10] Krejcie, Robert. V., and Morgan, Earyle W. (1970). Educational and sychological Measurement. U.S.A. Minnisota University 608 - 609.
- [11] ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [12] พงศ์เทพ จิระโร. (2557). หลักการวิจัยทางการศึกษา. ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [13] พัชริน ดำรงกิตติกุล. (2560). [ออนไลน์]. รากแก้วแห่งปัญญา : เครือข่ายม.ราชภัฏ ความร่วมมือกับ สกว. [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2560]. จาก <http://www.manager.co.th/QOL/View News.aspx?NewsID=470000101411>.
- [14] Keeves J.P. (1988). Educational Research Methodology and Measurement : An International Handbook, Oxford : Perga MonPress.